

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 73.283 van 27 april 1998
in de zaak A. 77.076/IX-912.**

In zake : Geert BILTERYS,
wonende te NINOVE,
Kleine Rijstraat 14

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Geert BILTERYS
op 12 januari 1998 heeft ingediend om de schorsing te
vorderen van de tenuitvoerlegging van :

- "1. de beslissing dd. 14 juli 1997 van Luitenant-kolonel de heer Patrick STEVENS, korpscommandant bij de Rijkswacht, DPL Groep Oost-Vlaanderen, waarbij aan verzoeker de tuchtsanctie van de BLAAM wordt opgelegd;
2. de beslissing dd. 6 november 1997 van Luitenant-generaal de heer Willy DERIDDER, Commandant van de Rijkswacht, waarbij de aanvraag tot vernietiging van bovenvermelde tuchtstraf ontvankelijk maar ongegrond werd verklaard";

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste
Auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen;

Gelet op de beschikking van 17 maart 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 april 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat T. VAN DE VOORDE, die verschijnt voor verzoeker, en van Luitenant J. STEVENS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur R. AERTGEERTS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Met een nota van 14 juli 1997 beslist luitenant-kolonel P. STEVENS, directeur personeel en logistiek van de Groep Oost-Vlaanderen, verzoeker een blaam op te leggen. Deze nota luidt als volgt :

"Tucht - strafstaat betreffende een Blaam.

1. Wettelijke en reglementaire bepalingen

- a. Wet van 27 Dec 73 betreffende het statuut van het personeel van het actief kader van het operationeel korps van de Rijkswacht
- b. KB van 25 april 1979 betreffende het ambt en de ambtsontheffing van het personeel van het operationeel korps van de rijkswacht.
- c. KN HDP/DPB-1015, DK 670 dd 30 juni 1994 betreffende het Reg betreffende de uitoefening van het ambt.
- d. KN Nr Cab/95/06115 van 07 september 1995 - DK 050.

e. Inleidend verslag DPL/105/M(B) 05 juni 97
DK 670

2. De feiten

Op 17 april 1997 was u met dienst bevolen van 1300 tot 1700 uur. Er was toen theorie brigade voorzien en u moest er een uiteenzetting geven van 30 minuten. Niettegenstaande uw brigadecommandant van oordeel was dat u voldoende tijd werd gegeven voor de voorbereiding van die uiteenzetting meende u toch in de voormiddag nog verder te moeten voorbereiden op die uiteenzetting. U kwam in de brigade aan om 0800 uur en kreeg er in het bijzijn van de adjudant GENBRUGGE het formeel bevel van uw brigadecommandant om vrij te nemen. U bleef echter, ook nadat uw brigadecommandant u om 0850 uur terug in het bijzijn van de adjudant GENBRUGGE formeel gebod om vanaf 0900 uur vrij te nemen. Naast de voorbereiding van uw uiteenzetting voerde u ook nog heel wat andere activiteiten uit gedurende die voormiddag. Op uw dienstbulletin van die dag vulde u voor de voormiddag een dienstprestatie in van 0800 tot 1200 uur alhoewel u eraan twijfelde of uw brigadecommandant daarmee zou akkoord gaan en terzake eerst het advies van een oudere collega had ingewonnen.

3. Motivering

OWM BILTERYS ontkent dat hij om 0800 uur het formeel bevel kreeg om de brigade te verlaten maar geeft wel toe dat hij niet met dienst bevolen was zoals bleek uit de daags voordien opgemaakte planning. Hij geeft wel toe om 0850 uur, zij het op een onbetamelijke manier dat bevel gekregen te hebben en geeft ook toe niet duidelijk te hebben gemaakt aan de brigadecommandant of hij zich al dan niet met dienst achtte. Hij wijt dat aan de grote communicatiestoornissen tussen de brigadecommandant en hemzelf waarvan de oorzaak naar zijn mening bij de brigadecommandant ligt.

Uit de verklaring van OWM MISEREZ blijkt dat OWM BILTERYS wel degelijk voor zichzelf had uitgemaakt dat hij drie maal het bevel had gekregen naar huis te gaan. Het invullen van de prestatie op zijn dienstbulletin, weliswaar na consultatie van een collega, wijst erop dat hij niet de logische gevolgtrekking maakte nl. dat hij niet met dienst was en dus ook geen prestatie kon aanrekenen en dat hij trachtte een maximum voordeel te halen uit zijn aanwezigheid in de brigade. Naar zijn zeggen omwille van de communicatiestoornis tussen de brigadecommandant en hemzelf heeft hij, niettegenstaande hij aanvoelde dat er zich een probleem stelde aangaande zijn aan te rekenen prestatie, zijn

brigadecommandant daar niet over aangesproken. Het feit dat hij op dat ogenblik geen overuren had speelt geen rol gezien het aanrekenen van een prestatie van vier uur voor gevolg zou gehad hebben dat OWM BILTERYS een halve dag minder inzetbaar was gedurende de rest van de periode waarbij hij een collega met veel overuren kon vervangen.

Eén en ander gebeurde in het bijzijn van een derde en diverse personeelsleden waren op de hoogte van de betwisting tussen de brigadecommandant en OWM BILTERYS. Het niet verlaten van de dienst door OWM BILTERYS moet bovendien geïnterpreteerd worden als het ondermijnen van het gezag van zijn directe chef.

Bij de feiten moet rekening gehouden worden met de graad van betrokkene.

De andere tenlasteleggingen worden niet weerhouden omdat zij ofwel niet of onvoldoende bewezen zijn ofwel niet behoren tot het domein van de tucht.

Art. 24/2 paragraaf 1 van de statutaire wet stelt dat het personeel zich steeds loyaal moet gedragen tegenover hun meerderen.

Art. 24/1 paragraaf 3 van de statutaire wet stelt dat de meerderen het goede voorbeeld moeten geven.

4. Beslissing.

Rekening houdend met de ernst van de feiten, het blanco blad van gerechtelijk verleden, de blaam die hem vorig jaar werd gegeven wegens o.m. onjuiste dienstprestaties en de staat van dienst van OWM BILTERYS leg ik hem op datum van 14 juli 1997 de blaam op om :

'door tegen de bevelen van zijn brigadecommandant in toch een voormiddag in de kazerne te blijven alhoewel dat niet voorzien was op de dienstplanning en door een dienstbulletin in te vullen waarmee hij vooralsnog hoopte zijn prestatieduur toegekend te zien'.

Er wordt geen advies uitgebracht betreffende het opleggen of het behoud van een maatregel van inwendige orde omdat het aangewezen is te wachten op het resultaat van een onderzoek naar het reilen en zeilen in de brigade NINOVE.

6. Procedure tot vernietiging

Iedere aanvraag tot vernietiging van deze beslissing kan schriftelijk en rechtstreeks gedaan worden aan de commandant van de rijks-wacht door een bij post aangetekend of in de eenheid geregistreerd schrijven.

Om ontvankelijk te zijn, moet de aanvraag met redenen omkleed zijn en ingediend worden binnen de zestig dagen na de dag waarop de straf

definitief is uitgesproken. (KB Ref 2. art38 en 39)".

Dit is de eerste bestreden beslissing.

1.2. Bij beslissing van 6 november 1997 verklaart luitenant-generaal W. DERIDDER, commandant van de rijkswacht, de aanvraag van verzoeker tot vernietiging van de blaam opgelegd op 14 juli 1997 niet gegrond en beslist hij de opgelegde blaam te handhaven. Hij motiveert zijn beslissing als volgt :

"ONDERWERP : Aanvraag tot vernietiging van een tuchtstraf

Referentie(s) : 1. Wet van 27-12-1973 betreffende het statuut van het personeel van het operationeel korps van de rijkswacht
2. Koninklijk besluit van 25-04-1979 betreffende het ambt en de ambtsontheffing van het personeel van het operationeel korps van de rijkswacht
3. Reglement betreffende de uitoefening van het ambt, toepasselijk op het personeel van het operationeel korps van de rijkswacht, verspreid bij de nota GST Gd-HDP/DPB-1015 - DK 670 van 30-06-1994
4. Tuchtdossier gevoegd als Bijl 1
5. Aanvraag tot vernietiging gevoegd als Bijl 2

Dossierbeheerder : K a p t W I L L E M S A . ,
Tel. (02)642 61 60 of Bemilcom (92200)61 60

Deze nota richt zich tot : OWM BILTERYS Geert
(452256638 - Bde AALST)

1. Overeenkomstig Art 38 van het in Ref 2 vermelde KB heeft OWM BILTERYS een gemotiveerde aanvraag tot vernietiging van de hem op 14-07-1997 door de DPL van de Gp OOST-VLAANDEREN opgelegde tuchtstraf (dossier gevoegd als Bijl 1) ingediend.
2. Na onderzoek van zijn argumenten en van de inhoud van het opgestelde tuchtdossier, beschouw ik de aanvraag van OWM BILTERYS als

ontvankelijk in de zin van Art 39 van het KB, maar ongegrond.

Al is het inderdaad zo dat het zich in de brigade bevinden op zichzelf geen tuchtinbreuk is, meen ik evenwel dat in de gegeven omstandigheden, de feiten wel een tuchtvergrijp uitmaken. Meer bepaald het tegen de bevelen van zijn brigadecommandant in toch een voormiddag in kazerne blijven alhoewel dat niet voorzien was op de dienstplanning en het invullen van een dienstbulletin waarmee hij vooralsnog hoopte zijn prestatieduur toegekend te zien, zijn wel degelijk tuchtvergrijpen, inzonderheid inbreuken tegen de artikelen 24/1 § 3 en 24/2 § 1 van de wet van 27-12-1973 betreffende het statuut van het personeel van het operationeel korps van de rijkswacht. Bijgevolg beslis ik dat de aanvraag van OWM BILTERYS niet gegrond is en handhaaf ik de hem opgelegde BLAAM".

Dit is de tweede bestreden beslissing;

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende, wat de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde betreft, dat verzoeker het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen hem berokkent als volgt omschrijft :

"Het is vanzelfsprekend dat verzoeker een nadeel lijdt door de tuchtstraf die hem werd opgelegd.

Vooreerst berokkent de tuchtstraf van de blaam een moreel nadeel voor verzoeker : de blaam wordt opgenomen in het persoonlijk dossier en de strafstaat van verzoeker, die zich hierdoor oneer voelt aangedaan en waardoor zijn reputatie binnen de Rijkswacht in aanzienlijke mate wordt aangetast, niet alleen intern t.a.v. zijn oversten en collega's, doch ook extern t.a.v. de buitenwereld, gezien de ruchtbaarheid die onvermijdelijk met de tuchtsanctie gepaard gaat.

Het nadeel dat verzoeker lijdt is bovendien ernstig en moeilijk te herstellen, omwille van de gevolgen die door de rijkswachtoverheid aan de tuchtstraf worden verbonden.

De blaam die verzoeker heeft opgelopen, wordt immers door de rijkswachtoverheid aangegrepen als motivatie om ten aanzien van verzoeker bepaalde andere maatregelen te treffen die hij als nadelig dient te ervaren.

Vooreerst is het zo dat n.a.v. de 'feiten' die tot de blaam aanleiding hebben gegeven, verzoeker reeds bij ordemaatregel ten bewarende titel gemuteerd werd naar een andere Brigade, met name van de Brigade Ninove naar de Brigade Aalst en dit in afwachting van het tuchtonderzoek (beslissing dd. 29.5.1997; stuk nr. 2.3.).

Op 29.10.1997 bracht de korpscommandant een voorstel uit om verzoeker bij maatregel van inwendige orde definitief te muteren naar de Brigade Aalst (stuk nr. 2.7.). De door verzoeker opgelopen tuchtstraf vormt het (enige) motief tot het voorstel van deze definitieve mutatie.

Bij beslissing dd. 20.11.1997 werd verzoeker ervan in kennis gesteld dat de Commandant van de Rijkswacht op grond van de blaam die hem werd opgelegd, voornemens is om hem per ordemaatregel definitief te muteren naar de Brigade Aalst en hem een inzetverbod voor de Brigade Ninove op te leggen (stuk nr. 2.8.).

Verzoeker diende hiertegen een verweerschrift in (stuk nr. 2.9.) en is thans in afwachting van de eindbeslissing, doch het is duidelijk dat de tuchtstraf die hij heeft opgelopen tot rechtstreeks gevolg zal, minstens kan, hebben dat hij niet langer in de Brigade Ninove werkzaam zal kunnen blijven.

Dit is voor verzoeker (die woonachtig is te Ninove) een ernstig nadeel, dat bovendien moeilijk te herstellen is bij een eventuele latere vernietiging van de tuchtstraf.

Bovendien is het zo dat de opgelopen tuchtstraf door de verschillende instanties binnen de Rijkswacht ook als een motivatie wordt aangegrepen om verzoeker een negatieve evaluatie te geven, waardoor hij niet in aanmerking komt voor een bevordering tot de hogere graad van eerste opperwachtmeester, hoewel hij hiertoe op datum van 26.9.1997 aan alle (andere) voorwaarden voldeed.

Bij nota dd. 18.7.1997 werd m.b.t. het bevorderingsvoorstel tot eerste opperwachtmeester een ongunstige evaluatie gegeven door de eenheidscommandant, waarbij in de motivering enkel uit de opgelopen tuchtstraf wordt afgeleid dat verzoeker niet over de morele hoedanigheden beschikt om de functies van de hogere graad uit te oefenen en zijn wijze van dienen onvoldoende is (stuk nr. 3.1.).

Dit terwijl verzoeker voor het overige in het verleden steeds een gunstige evaluatie had genoten en m.a.w. buiten de opgelopen tuchtstraf niets zijn bevordering in de weg zou hebben gestaan.

Bij nota dd. 19.8.1997 van de korpscommandant werd andermaal enkel verwezen naar de door verzoeker opgelopen tuchtstraf om hem een onvoldoende evaluatie te geven (stuk nr. 3.2.).

Dit voor verzoeker ongunstige bevorderingsdossier werd voor verder gevolg aan de Commandant van de Rijkswacht overgemaakt. Gelet op het feit dat verzoeker een aanvraag tot vernietiging van de tuchtstraf had ingediend, hield de Commandant zijn advies in beraad, aangezien hij zich niet in alle duidelijkheid kon uitspreken omtrent de wijze van dienen van verzoeker (stuk nr. 3.4.).

Hieruit blijkt dat de bevordering van verzoeker tot de hogere graad rechtstreeks afhankelijk is van de opgelopen tuchtstraf en de vraag of deze al dan niet dient behouden te blijven.

Nu de vernietigingsaanvraag van verzoeker ongegrond werd verklaard, mag verwacht worden dat hij op basis van de tuchtstraf niet zal bevorderd worden tot eerste opperwachtmeester.

Dit heeft tot gevolg dat de normale hiërarchische loopbaan van verzoeker zal worden vertraagd, vermoedelijk tot de blaam zal zijn doorgehaald op het blad der tuchtstraffen, hetgeen slechts gebeurt na verloop van drie jaar (zie artikel 24/39 van de statutaire wet).

Hierdoor zal hij gedurende deze tijd niet alleen de nodige ervaring in deze hogere graad dienen te ontberen, doch dit zal blijvende en onherstelbare gevolgen hebben voor zijn verdere carrière binnen de Rijkswacht, nu hij ook in de toekomst telkens maar (drie jaar) na datum tot een volgende graad zal kunnen promoveren.

Verzoeker wordt dus maximaal getroffen door de blaam die hem werd opgelegd doordat op basis hiervan zijn verdere loopbaan binnen de rijkswacht in aanzienlijke en blijvende mate wordt vertraagd.

Verzoeker wenst nog op te merken dat, bij gebrek aan schorsing van de bestreden beslissingen, de tuchtstraf normalerwijze na verloop van drie jaar zal zijn doorgehaald, zodat in dat geval het risico bestaat dat zijn beroep tot nietigverklaring op dat ogenblik zonder voorwerp zal worden, terwijl hij toch

ondertussen de nadelige gevolgen voor zijn carrière blijvend zal dienen te ondergaan.

Er is dan ook ongetwijfeld sprake van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in de zin van artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State";

2.2.1. Overwegende dat, in de veronderstelling dat verzoeker momenteel enig moreel nadeel ondergaat ten gevolge van de bestreden beslissingen, het eventueel later tussen te komen annulatiearrest dat hem in het gelijk stelt, genoeg morele genoegdoening zal verschaffen die ruimschoots opweegt tegen hetgeen hij momenteel als een moreel nadeel ervaart; dat verzoeker niet met concrete gegevens aantoont dat zijn reputatie binnen en buiten de rijkswacht door de bestreden beslissingen "in aanzienlijke mate" wordt aangetast;

2.2.2. Overwegende dat verzoeker aanvoert dat hij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat doordat de blaam door de rijkswachtoverheid wordt aangegrepen als motivatie om ten aanzien van verzoeker "bepaalde andere maatregelen te treffen die hij als nadelig dient te ervaren"; dat indien de rijkswachtoverheid ten gevolge van de opgelegde blaam bepaalde andere maatregelen treft die verzoeker als nadelig ervaart, vastgesteld dient te worden dat het nadeel dat deze "andere" maatregelen veroorzaken geen rechtstreeks gevolg is van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden tuchtstraf; dat verzoeker bij beslissing van 11 juli 1997, met ingang van 18 juli 1997, bij ordemaatregel ten bewarenden titel werd gemuteerd naar de brigade Aalst uiteraard geen nadeel kan zijn dat is veroorzaakt door de bestreden tuchtstraf van 14 juli 1997; dat overigens moet worden vastgesteld dat verzoeker blijkbaar deze mutatie bij ordemaatregel naar de brigade Aalst zelf niet als zeer nadelig heeft ervaren; dat hij het immers niet nodig geacht heeft ze te bestrijden met een ontvankelijk annulatieberoep of met een

vordering tot schorsing; dat hetzelfde geldt ten aanzien van de beslissing van 29 mei 1997 van de directeur personeel en logistiek van de Groep Oost-Vlaanderen om verzoeker te bewaren de titel vanaf 2 juni 1997 af te delen van de brigade Ninove naar de brigade Aalst; dat, met betrekking tot het voornemen van de commandant van de rijkswacht van 20 november 1997 om verzoeker in het belang van de dienst in te zetten in de brigade Aalst en hem een inzetverbod op te leggen voor de brigade Ninove, vastgesteld dient te worden dat deze maatregel werd overwogen - er is zoals blijkt uit de stukken van het administratief dossier terzake nog geen eindbeslissing genomen - omdat "de inzet van (verzoeker) in de brigade Ninove er de goede verstandhouding, de goede organisatie en de goede werking in het gedrang brengt"; dat het motief van de voorgenomen mutatie bij ordemaatregel, op het eerste gezicht, dus niet gelegen blijkt te zijn in het schuldig gedrag van verzoeker waarvoor de opgelegde blaam hem sanctioneert; dat in de motivering van de blaam van 14 juli 1997 overigens uitdrukkelijk wordt gesteld dat "geen advies wordt uitgebracht betreffende het opleggen of het behoud van een maatregel van inwendige orde omdat het aangewezen is te wachten op het resultaat van een onderzoek naar het reilen en zeilen in de brigade Ninove"; dat er dus duidelijk geen oorzakelijk verband is tussen de opgelegde tuchtstraf van 14 juli 1997 en de mutatie bij ordemaatregel naar de brigade Aalst; dat een eventuele schorsing van de tenuitvoerlegging van de opgelegde blaam dan ook geen enkele invloed heeft op de mutatie bij ordemaatregel; dat, zelfs indien het nadeel dat uit de mutatie bij ordemaatregel naar de brigade Aalst voortvloeit rechtstreeks veroorzaakt zou zijn door de bestreden blaam, vastgesteld dient te worden dat verzoeker zelfs reeds op 2 mei 1997 een mutatie had aangevraagd naar de brigade Aalst; dat er dan ook meer dan twijfel kan rijzen met betrekking tot de ernst van het beweerd nadeel dat uit de mutatie naar Aalst zou voortvloeien;

2.2.3. Overwegende dat verzoeker verder aanvoert dat hij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat doordat de opgelopen tuchtstraf door de verschillende instanties binnen de rijkswacht wordt aangegrepen als een motivatie om hem een negatieve evaluatie te geven, waardoor hij niet in aanmerking komt voor een bevordering tot de graad van eerste opperwachtmeester; dat hierdoor, aldus verzoeker, de normale hiërarchische loopbaan van verzoeker wordt vertraagd, waardoor hij niet alleen de nodige ervaring in deze hogere graad dient te ontberen, maar blijvende en onherstelbare gevolgen voor zijn verdere carrière binnen de rijkswacht ondergaat; dat de verwerende partij er in haar nota met opmerkingen terecht op wijst dat verzoeker zich beroept op de onrechtstreekse gevolgen van de opgelegde blaam; dat verzoeker zijn aanspraken op een bevordering kan vrijwaren door de vernietiging of schorsing te vragen van de toekomstige bevorderingen waarbij ten onrechte rekening zou worden gehouden met de bestreden tuchtsanctie; dat bij een eventuele vernietiging van de bestreden tuchtstraf verzoeker recht zal hebben op een reconstructie van zijn loopbaan; dat, opdat het verlies van een bevorderingsmogelijkheid zou kunnen aanvaard worden als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, verzoeker dient te bewijzen dat hij wel degelijk voor een bevordering in aanmerking zou komen mocht hij niet gestraft zijn; dat uit het dossier blijkt dat de ongunstige adviezen met betrekking tot de bevordering van verzoeker tot eerste opperwachtmeester niet alleen gesteund zijn op de opgelopen tuchtstraf; dat de directeur personeel en logistiek a.i. van het district Dendermonde zijn ongunstig advies van 18 juli 1997 met betrekking tot het bevorderingsvoorstel steunt op het voorafgaande detachering, de mutatie bij ordemaatregel en de op 14 juli 1997 opgelegde blaam; dat de directeur personeel en logistiek van de Groep Oost-Vlaanderen zijn ongunstig advies van 19 augustus 1997 niet alleen steunt op de blaam van 14 juli 1997 maar ook op de blaam die

verzoeker op 26 februari 1996 werd opgelegd; dat hetzelfde geldt voor het advies van de commandant van de rijkswacht; dat het dus in feite niet juist is dat de ongunstige adviezen van de eenheidscommandant, de korpscommandant en de commandant van de rijkswacht enkel en alleen gesteund zijn op de bestreden blaam van 14 juli 1997; dat, met betrekking tot het ontberen van de nodige ervaring in de hogere graad, vastgesteld dient te worden dat verzoeker niet concreet duidelijk maakt hoe dit voor hem een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel zou zijn; dat de graden van opperwachtmeester en eerste opperwachtmeester bij de rijkswacht beide graden van "keuronderofficier" zijn; dat verzoeker niet aan-toont dat opperwachtmeesters en eerste opperwachtmeesters fundamenteel verschillende taken en functies dienen uit te oefenen zodat daaruit een fundamenteel andere ervaring zou kunnen volgen; dat in die omstandigheden niet blijkt dat het ontberen van de ervaring van eerste opperwachtmeester voor verzoeker een ernstig en moeilijk te herstellen nadeel zou zijn; dat het dus geenszins is aangetoond dat de verdere loopbaan van verzoeker binnen de rijkswacht in aanzienlijke en blijvende mate wordt vertraagd; dat, met betrekking tot het argument van verzoeker dat, bij gebrek aan schorsing van de bestreden beslissingen, de tuchtstraf normalerwijze na verloop van drie jaar zal zijn doorgehaald, zodat in dat geval het risico bestaat dat zijn beroep tot nietigverklaring op dat ogenblik zonder voorwerp zal worden, vastgesteld dient te worden dat verzoeker een argument aanvoert dat in essentie steunt op de tijd die de annulatieprocedure in beslag neemt en daarmee niet aantoont dat dit nadeel voortvloeit uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen; dat een dergelijk nadeel niet in aanmerking kan worden genomen;

2.2.4. Overwegende dat deze vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet voldaan is aan de tweede van de cumulatieve voorwaarden vereist door artikel 17, § 2,

van de gecoördineerde wetten, zodat de vordering tot schorsing dient te worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zevenentwintig april 1900 achtennegentig, door :

de HH. A. BEIRLAEN, wnd. voorzitter, staatsraad,
M. MILOJKOWIC, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

A. BEIRLAEN.